

38 отъ сына ми. Но земледѣлци-тѣ като видѣхъ
сынъ-тъ, рекохъ помежду си: Тойзи е наслѣд-
никъ-тъ; елате да го убіемъ и да усвоимъ на-
39 слѣдіе-то му. И като го уловихъ изведохъ го
40 вънъ отъ лозіе-то и убихъ го. И тѣй кога дой-
де стопанинъ-тъ на лозіе-то, шо ще стори на
41 тѣзи земледѣлци? Казуватъ му: Злы-тѣ злѣ ще
погуби, и лозіе-то ще даде подъ наемъ на други
земледѣлци, които ще му въздаджть плодове-тѣ
42 на врѣме-то имъ. Казува имъ Іисусъ: Не сте
ли прочели никога въ писанія-та: Камыкъ-тъ,
който отхвърлихъ зидари-тѣ, той станѫ глава
на жгль-тѣ; отъ Господа бы това, и е чудно
43 въ очи-тѣ наши. За това ви казувамъ, че ще
се отнеме отъ васъ царство-то Божіе, и ще ся
даде на народъ който ще прави плодове-тѣ му.
44 И който падне на тойзи камыкъ ще ся строши;
а на когото падне, ще го смаже.
45 И като чухъ първосвященници-тѣ и Фарисеи-
тѣ притчы-тѣ му, познахъ че за тѣхъ казува;
46 И искахъ да го уловята, но убояхъ ся отъ
народа, понеже като пророкъ го имахъ.

ГЛАВА 22.

1 И отвѣща Іисусъ и говорѣше имъ пакъ съ
2 притчи, и казуваше: Уподоби ся царство не-
бесно на человѣкъ царь, койго направи свадбѫ
3 на сына си; И распроводи слугы-тѣ си да при-
зоважъ званны-тѣ на свадбѫ-тѫ; и не рачахъ
4 да дойдажъ. Пакъ проводи други слуги, и ка-
зуваше: Речѣте на званны-тѣ: Ето обѣдъ-тѣ си
приготвихъ; юнци-тѣ ми и огоени-тѣ сѫ закла-
5 ни, и всичко е готово; Дойдѣте на свадбѫ. Но
тѣ не радихъ, и разидохъ ся, единъ на нивѣ-
6 тѫ си, а другъ на търговїш-тѫ си. А другы-тѣ
уловихъ слугы-тѣ му та гы обесчестихъ и уби-